

המיספרה שעצרה את התנועה ★ האליפות נשארת במישפחה ★ נתן זך נפרד מגליי"צה"ל, עלה למטוס ונסע לארה"ב

נתן זך יושב בין המפקד לשעבר של גליי"צה"ל והמנכ"ל לשעבר של רשות השידור, יצחק ליבני (מימין), ובין גרושתו המשוררת דליה רביקוביץ. את המוזיאה לתמונה עשה נתן זך. זאת המסיבה היפה ביותר שעשו לי" אמר זך.

המילוים של המשורר

רצו שנתן זך יעשה מילוים ככת"קולנוע, ויחטט בתיקים, אני באתי לוך והצעתי לו שיעבור אלינו ויערוך תוכנית. זך נתן את שם

סוף בגיל 29 עזרה וערכה והיתה יד ימין בתכנית ובמסיבה גלרין שהתלוותה אל בעלה השרר רפי רשף, נכחה במסיבה, אך היא חיקתה לפסנתרן שלה. כמשך כמה דקות, ישבו כולם והמתינו עד שמנהל צוותא יוליה שהפסנתרן רפי קרייזשווין יושב בחוץ. רפי נכנס, החל מנגן וגורית פצחה בשיר. זך ביקש בקשה מיוחדת - את השיר שובי שובי לפרדס אחרי שסיימה גורית לשיר כבקשתו, קם המשורר ונשק לה. "יהיה לה תינוק יפה" סיכם המשורר. אחרי שכל שלושת מפקדי צה"ל בירכו את המשורר הצטרף השחקן מישה אשורב לחבורה. הוא הגיע באיחור, מכיוון שהיתה לו הופעה באולם הגדול של צוותא. מישה קרא לפני המוזמנים קטע מתוך הספר 1984.

באותו ערב נפרד נתן זך לא רק מן התוכנית, אלא גם מחבריו, שכן למחרת בבוקר עלה על מטוס ושם פעמיו אל מעבר לאוקינוס - לאמריקה. אך לפני שנסע אמר: "זאת המסיבה היפה ביותר שעשו לי אי פעם".

התוכנית מילים מצלמות מצב. זאת היתה תוכנית שקראו בה שירה והשמיעו בה מוסיקה נדירה, ושירים להלחנות של שירה כתובה של משוררים, מספר צבאי שפירא, לשעבר מפקד גליי"צה"ל, כיום מנהל התוכנית בטלוויזיה.

"אמרו לי שיותר מארבע תוכניות אני לא אחזיק מעמד", סיפר זך, אבל החזיקי 29 תוכניות. למה לא עשיתי את ה-30? כי גמרת את המילוים. מאוד נהנתי מהתוכנית, קיבלתי הרבה מיכתבים ממאזינים, היו כאלה שהתרגשו וחשבו שאני מקדיש להם את התוכנית". המשורר שחגג את סיום התוכנית שהגיש בגלי צה"ל הרגיש את הקשר בין האמנויות - השירה וכתביט הלחנים - שהפך מסורת שייסד אותה יצחק לבני, לשעבר מפקד גליי"צה"ל.

במסיבה ביקש זך מחבריו המשוררים, מאיר ויולטיר ויאיר הורביץ, שיקראו שיר. מאיר ענה: אין לי סיפריה בכיס, ואילו הורביץ חיפש

המשוררת דליה רביקוץ באיחור למסיבה. היא ביקשה לקרוא שיר אחרונה. בינתיים יש לי את הסיגריה האחרונה הכריזה.

פראנקי פראנקי פראנקי הישראלי, חיים כהן, רוקד עם מרסל רוזנטל. כהן איפר את פניו כמו מהסרט רוקי, למרות שהוא אינו דומה לו כלל. משמאל: מעצבת שאת דגמיה אפשר לראות בתצוגה במוזיאון תל-אביב, פני ליס

דיסקו בן הטוויסט

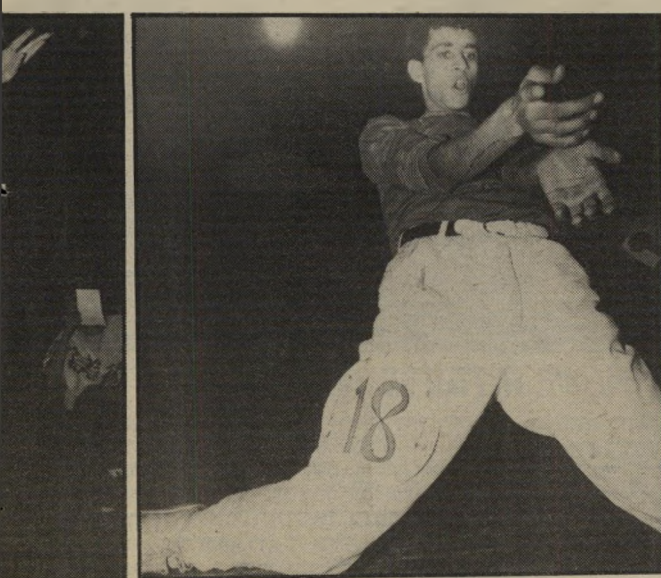

ה שבו באו תל-אביב נערים ונערות מכל קצות הארץ. הם באו, חיכו בתור ושילמו 600 שקל כדי להיכנס למועדון התיאטרון. לראות מי יוכתר כאלוף הדיסקו. 600 השקלים לא כללו משקה. הם שולמו רק תמורת הזכות לראות כיצד מחוללים על הבימה 25 המתחרים.

על הבימה ישבו מנחה-הערב, שדרנית הרדיו שוש עטרי, והצמוד שלה באותו ערב הספר יוקי, איציק אבנרי, בעל מועדון התיאטרון. יוסי ביץ, שהוא בעל שתי חנויות לבגדים באיבן-גבירול, ואלוף הדיסקו שימרון אדרי. אלה היו חברי-השופטים. מסביב הצטופפו נערים ונערות בני 15 עד 24. הם התרגשו, מחאו כפיים, עוררו את האלופים "שלהם".

את ריקוד הדיסקו צריך לרקוד מהר. יש לנענע את הישבן, ולא לשכוח

פקידה גלית ראובני בת הראשונה שאני משתתפת בה. א מצפה לזכיה. אני פשוט אוהבת ל

איש אנצאר הוא החייל רוני לוי, המשרת חופשה מיוחדת כדי להשתתף בתחרות-הדיסקו. מש" מאל: טלי סודאי בת ה-17 הלומדת הנהלת-חשבונות.